

De **Rosse metselbij (*Osmia rufa*)** wordt ook wel de ambassadrice van de solitaire insecten genoemd. Zij* maakt graag gebruik van aangeboden nesthulp zoals insectenhotelletjes, bamboestengels, houtblokken met voorgeboorde gaten, pengaten in kozijnen, pingaten in een parasolstam, boorgat in muur waar haak uit is gevallen, etc. Het maar eens op plotseling dichtgemetselde gaatjes. De soort is daardoor veel in de menselijke omgeving te vinden. *We zeggen 'zij' omdat het vrouwtje al het werk doet om voor nageslacht te zorgen. Maar daarover verderop meer.

In Nederland leven zo'n 20 soorten metselbijen. De ene soort meer behaard dan de andere. Het is soms lastig om ze op kleuromschrijving te herkennen omdat de haren in de loop van de tijd afslijten en de kleur vervaagt.

De **Gehoornde metselbij (*Osmia cornuta*)** is ook zo'n cultuurvolger. De soort dankt haar naam aan het feit dat het vrouwtje 2 hoorntjes op de kop heeft.

Houtwormgaten of door mensen geboorde gaten vormen ideale nestelgangen waar metselbijen hun eitjes in leggen.

Een van de sporen waaraan je kunt zien dat er metselbijen actief zijn bij een gat, zijn de stuifmeelsporen bij de ingang.

Op weg naar de gaatjes blijft er vaak stuifmeel aan spinrag zitten.

Rosse metselbij bij ingang nestelgang.

Het vrouwtje gaat na de bevruchting op zoek naar een geschikte nestelplek.

Vaak zie je in de maanden april tot juni, dé maanden dat de rosse metselbij eitjes legt, de bijtjes gang in en gang uit gaan om zo de broedgangen te inspecteren.

Per soort luistert de diameter van de gang heel nauw.

Verder moeten de gangwanden glad zijn.

Als de nestelgang bevalt, haalt ze stuifmeel en nectar dat ze met speeksel tot 'bijenbroodje' kneedt. Dit legt ze achterin de gang. Dan legt ze er een eitje bij. Vervolgens haalt ze zand, leem of aarde (per soort verschilt dat) en met haar kaken en speeksel maakt ze daar een 'cementpapje' van. Hiermee metselt ze het kamertje waar het eitje in ligt, dicht.

Dan haalt ze weer stuifmeel en nectar, kneedt dat met speeksel tot voedselpakketje, legt een eitje, metselt weer een muurtje. Dit herhaalt zich tot de gang helemaal is vol gebouwd met kamertjes. Zie je een nestelgang die afgedicht is met een laagje cement dan weet je dat er eitjes in zitten.

Als het eitje uitkomt, eet het larfje van het 'voedselpakketje'. Het vervelt een paar keer. Zodra het een bijtje is, knaagt deze het muurtje door om naar buiten te kunnen. Het bijtje achterin moet dus wachten tot alle anderen uitgevlogen zijn. Bij de meeste soorten zijn de bijtjes na een jaar volgroeid. Uit het laatste eitje dat ze gelegd heeft zal trouwens een mannetje komen. Die komen als eerste uit en wachten dan de vrouwtjes op om mee te paren. En dan begint het proces van voren af aan.